

UNHA RAPAZA SEN HISTORIA (ANITA G.)

1741

Alexander Kluge, 1966

ESTREA EN NUMAX: 14.05.2026 | V.O.S.E. | 88 min

Anita G. é unha rapaza de 22 anos, que se traslada desde Alemaña Oriental na Occidental en busca de maiores expectativas de vida. Porén, o seu lugar de pertenza máis o feito de ser xudía farán que a súa adaptación sexa imposible. Comezarán daquela a realizar actos de rebeldía, en contra desa nova sociedade e das institucións que a regulamentan.

O pase inclúese na sección In Memoriam da nosa programación e serve de homenaxe ao director alemán Alexander Kluge (1932-2026)

UNHA RAPAZA SEN HISTORIA (ANITA G.)

Alexander Kluge, 1966

EUROPA
CINEMAS
Creative Europe MEDIA

Obituario

Por Almudena de Cabo

O cineasta e escritor Alexander Kluge, considerado un dos representantes máis influentes do Novo Cine Alemán, movemento que el mesmo cofundou e desenvolveu tanto na teoría como na práctica, faleceu o 25 de marzo de 2026, aos 94 anos. Kluge é considerado un dos intelectuais máis importantes de Alemaña, onde deixou unha pegada decisiva no cinema e a literatura. Na década dos 60 foi asistente do filósofo Theodor W. Adorno, estableceu amizade co filósofo Jürgen Habermas e realizou prácticas co lendario director de cinema Fritz Lang.

A partir de 1960, rodou curtametraxes como director e produtor, entre elas, xunto con Peter Schamoni, *Brutalidade en pedra* (1961), un documental sobre a arquitectura nacionalsocialista. En 1962, Kluge foi un dos impulsores do Manifesto de Oberhausen, formulado como unha ruptura co cinema alemán tradicional. Nel, novos cineastas esixían, baixo o lema “O cinema de papá morreu!”, unha renovación do cine alemán e distanciábanse deliberadamente das películas costumistas e os melodramas sentimentais da década de 1950. Ese mesmo ano tamén participou por primeira vez no encontro de escritores e críticos do Grupo 47.

Coa súa primeira longametraxe, *Unha rapaza sen historia (Anita G.)* (1966), que tamén tivo éxito internacional e polo que foi o primeiro alemán da posguerra en recibir o León de Prata no festival de cine de Venecia, proporcionou, en opinión da crítica, un lema e unha obra mestra ao movemento do Novo Cine Alemán como precursor do cinema de autor. Seguíronlle, entre outras, as moi aclamadas *Os artistas baixo a carpa do circo: desconcertados* (1968) ou *O gran desastre* (1970). Entre as súas obras tamén destacan *Alemaña en outono* (1978) —sobre o terrorismo da RAF—, *O poder dos sentimentos* (1983) —onde mostra o conflito entre a razón e o sentimento— e *O ataque do presente ao resto do tempo* (1985), un título no que ecoa a dimensión filosófica da súa obra. “O seu verdadeiro campo de acción”, pódese ler na páxina web deste pensador crítico, “é o século XX, é dicir, a materia á que alguén da súa xeración pode chegar cun sentimento inmediato”.

Con todo, non só creou películas, senón que tamén foi coñecido como político especializado en medios de comunicación, escritor, filósofo social e teórico dos medios. Os críticos describiron a súa obra completa como unha “rede multimedia”. A súa obra en dous volumes “Chronik der Gefühle (Crónica dos sentimentos)”, por exemplo, foi aclamada como unha obra mestra literaria. O libro narra, a través de biografías e historias, as experiencias e, sobre todo, os sentimentos cos que reaccionamos ante o tempo, a época e as súas rupturas. Tamén se fixo famoso polos seus relatos curtos.

Cando tiña 13 anos, quedou sepultado baixo os entullos durante un bombardeo durante a Segunda Guerra Mundial. Atopou unha saída cara á casa veciña e, desde alí, pasou á seguinte e á seguinte, ata que finalmente atopou un camiño cara ao exterior, contou. “Sempre hai unha saída”, dixo que aprendeu daquilo. “Para atopala, hai que relaxarse, ou hai que asegurarse de que a saída de emerxencia veña a un. Hai que deixala pasar”. Ao final e a pesar da longa traxectoria cinematográfica, el considerábase ante todo un autor de libros. “A miña obra principal son os meus libros. Isto débese a que os libros teñen paciencia e poden esperar, xa que a palabra representa a única forma de conservación da experiencia humana que é independente do tempo e non queda encerrada nas biografías de persoas concretas”.

Publicado en elpais.es

Na librería
NUMAX
numax.org/librería

120 historias de cine,
Alexander Kluge.
Caja negra, 2015

El contexto de un jardín,
Alexander Kluge.
Caja negra, 2015

El hueco que deja el diablo,
Alexander Kluge.
Anagrama

NUMAX 10
numax.org 10